

køberen erhverver samtlige andele, dels vil selskabets finansieringsudgifter i den situation næppe kunne anses for nødvendige udgifter efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, jf. nærmere om denne bestemmelse nedenfor. Det vil jo reelt være køberens finansieringsudgifter, der er tale om, og dermed udgifter, som er varmeselskabet uvedkommende. I konsekvens heraf kan det ikke antages, at sådanne finansieringsudgifter kan indregnes i forbrugerpriserne.

Hvis købet derimod angår det kollektive varmemforsyningsanlægs *aktiver*, vil køber enten være eller ved købet blive et kollektivt varmemforsyningsanlæg. Dette betyder, at virksomhedens muligheder for at indregne fremmedfinansiering af købet i varmeprisen vil være reguleret af varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, hvorefter et kollektivt varmemforsyningsanlæg kan indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningsystemerne.

Endvidere kan der efter § 20, stk. 2, indregnes driftsmæssige afskrivninger og med det i § 21 nævnte Energitilsyns tiltræden henlæggelser til nyinvesteringer og forrentning af indskudskapital.

Hvis der er tale om et anlæg, der udelukkende er baseret på vedvarende energi efter § 20 b, kan der desuden også indregnes et overskud i varmeprisen.

Af forarbejderne til loven fremgår, at varmemforsyningslovens »hvile i sig selv«-princip for de af loven omfattede ydelser som hovedregel vil blive bevaret, således at der fortsat kun kan indregnes de nødvendige omkostninger i prisen for ydelsen.

I § 20 videreføres således det »hvile i sig selv«-princip, som indtil elreformen fra 2000 gjaldt for al dansk energiforsyningsvirksomhed, og som første gang blev lovfæstet i elforsyningsloven fra 1976.

Efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, er det Energitilsynet, som afgør, hvilke udgifter der kan anses for nødvendige efter § 20, stk. 1, og som derfor kan indregnes i varmeselskabets priser. Dette beror på de konkrete skønsmæssige vurderinger, som tilsynet vælger at anlægge som sin praksis.

Såvidt Energistyrelsen er orienteret foreligger endnu kun tilsynets afgørelse af 23. september 2002 om Sydkraft A/S' adgang til at indregne købsprisen for Præstø Kraftvarmeværk i varmepriserne. I denne sag fandt tilsynet, at hele købsprisen som udgangspunkt kunne indregnes i priserne gennem forrentning og afskrivning. Tilsynet fandt dog, at en endelig stillingtagen hertil måtte afvente Sydkrafts prisansøgning, denne anmeldelse har tilsynet endnu ikke modtaget. Praksis er således endnu ikke afklaret, og det er derfor ikke muligt endeligt at sige, i hvilken udstrækning fremmedfinansiering ved køb af varmemforsyningsaktiver vil kunne indregnes i varmepriserne.

Udgangspunktet efter varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, er imidlertid, at rene finansieringsudgifter (renter, gebyrer, m.v.) vil kunne indregnes i priserne, hvorimod afdrag på gæld ikke vil kunne indregnes. Afdrag på gæld vil alene kunne finansieres gennem afskrivninger og anvendelse af henlæggelser. Dermed vil udgangspunktet være, at købers fremmedfinansiering vil kunne indregnes i varmepriserne, men bortset fra forrentning m.v. vil dette alene kunne ske i takt med afskrivningerne på anlægget. Såfremt anlægget er overtaget til den nedskrevne værdi, vil der derfor ikke være risiko for, at varmemforbrugerne kommer til at finansiere anlægget flere gange.

Risiko for at forbrugerne kommer til at finansiere anlægget flere gange ville kun opstå, hvis en køber erhverver anlægget til en pris, som overstiger anlæggets varmeprismæssigt nedskrevne værdi forud for salget, og derefter kunne foretage afskrivninger på grundlag af anskaffelsesprisen. I så fald ville anlægget delvis blive afskrevet to gange, og forbrugerne ville dermed komme til at finansiere anlægget to gange. Dette ville i øvrigt gælde, uanset om køberen har fremmedfinansieret eller egenfinansieret købet af varmemforsyningsanlægget.

Det følger af § 1 i Energistyrelsens bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger m.m., at for idriftsatte anlæg indregnes driftsmæssige afskrivninger i priserne på grundlag af de efter hidtil gældende regler opgjorte afskrivningsgrundlag.

De tidligere gældende regler var fastsat i en bekendtgørelse fra 1985, som indeholdt en helt identisk bestemmelse. Forud herfor var reglerne fastsat i to bekendtgørelser fra 1982, som bestemte, at afskrivninger på anlæg idriftsat inden afslutningen af det regnskabsår, der omfattede